

**Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2014 r. – One of Us i in. przeciwko Parlamentowi i in.****(Sprawa T-561/14)**

(2014/C 409/65)

Język postępowania: angielski

**Strony***Strona skarżąca:* European Citizens' Initiative One of Us i in. (przedstawiciel: adwokat C. de La Hougue)*Strona pozwana:* Parlament Europejski, Komisja Europejska i Rada Unii Europejskiej**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenia nieważności komunikatu Komisji COM (2014) 355 wersja ostateczna;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności art. 10 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 211/2011;
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

**Zarzuty i główne argumenty**

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym podnosi, że odpowiedź Komisji na wniosek skarżących dotyczący wydania aktu prawnego oraz na poruszone przez skarżących w inicjatywie obywatelskiej „One of us” kwestie jest niezadowolająca, ponieważ Komisja i) nie odpowiedziała na fakt, że ludzki zarodek jest istotą ludzką, oraz ii) nie ustosunkowała się do oczywistych sprzeczności.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia demokratycznej procedury, z uwagi na to, że Komisja:
  - nie podała prawnych podstaw odmowy przekazania wniosku skarżących do Parlamentu;
  - błędnie rozumie wymogi określone w rozporządzeniu nr 211/2011<sup>(1)</sup> i utrzymuje monopol na procedurę legislacyjną wbrew postanowieniom traktatów o dialogu międzyinstytucjonalnym;
  - nie przedstawiła oddzielnie swoich wniosków prawnych i politycznych zgodnie z wymogami rozporządzenia nr 211/2011.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku zgodności rozporządzenia nr 211/2011 z traktatami. Skarżący podnoszą, że:
  - przeciwdziała się określonym w traktacie z Lizbony celom poprawy demokratycznej legitymizacji instytucji i nakłonienia obywateli europejskich do udziału w procesie demokratycznym, jeżeli inicjatywa obywatelska może zostać odrzucona przez Komisję z subiektywnych lub arbitralnych powodów bez jej zbadania przez Parlament;
  - zasada praworządności ulega naruszeniu, jeżeli decyzja Komisji nie podlega kontroli prawnej.

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie inicjatywy obywatelskiej.

**Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2014 r. – Polyelectrolyte Producers Group i SNF przeciwko Komisji****(Sprawa T-573/14)**

(2014/C 409/66)

Język postępowania: angielski

**Strony***Strona skarżąca:* Polyelectrolyte Producers Group (Bruksela, Belgia) i SNF SAS (Andrézieux Bouthéon, Francja) (przedstawiciele: adwokaci R. Cana i A. Patsa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

### Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu ze względu na to, że ustanawia on niezmienny limit stężenia pozostałych monomerów wynoszący 100 ppm;
- obciążenie strony pozwanej kosztami niniejszego postępowania.

### Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji 2014/256/UE z dnia 2 maja 2014 r. ustalającej ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE produktom z papieru przetworzonego <sup>(1)</sup>.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia rozporządzenia w sprawie oznakowania ekologicznego UE <sup>(2)</sup>, polegającego na tym, że w ramach kryterium 1 część B kryterium B3 lit. e) załącznika do zaskarżonej decyzji Komisja określiła niezmienny limit stężenia pozostałych monomerów wynoszący 100 ppm. Strona skarżąca utrzymuje, że wymogi ustanowione w ramach wskazanego kryterium:
  - naruszają art. 6 ust. 3 rozporządzenia w sprawie oznakowania ekologicznego UE i załącznik I do tego rozporządzenia, gdyż nie zostały ustalone w oparciu o podstawę naukową;
  - naruszają art. 6 ust. 1 rozporządzenia w sprawie oznakowania ekologicznego UE i załącznik I do tego rozporządzenia, gdyż nie uwzględniają one najnowszych celów strategicznych UE w dziedzinie środowiska naturalnego;
  - naruszają art. 6 ust. 3 lit. b) rozporządzenia w sprawie oznakowania ekologicznego UE, gdyż Komisja nie rozważyła, czy są one wykonalne.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia oraz zasad równości i proporcjonalności, polegającego na tym, że zaskarżona decyzja:
  - nie zawiera żadnych informacji ani wyjaśnień, które odnosiłyby się do wymogów ustanowionych w ramach kryterium 1 część B kryterium B3 lit. e);
  - traktuje różne sytuacje w jednakowy sposób, a jednakowe sytuacje w odmienny sposób, mimo że tego rodzaju dyskryminacja nie jest obiektywnie uzasadniona;
  - nie jest niezbędna do osiągnięcia wyznaczonych celów, przy czym istnieją mniej dotkliwe środki pozwalające na osiągnięcie owych celów.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia przez Komisję obowiązku dobrej administracji, polegającego na tym, że w toku przyjmowania zaskarżonej decyzji instytucja ta nie zbadała w sposób staranny i bezstronny wszystkich istotnych czynników i okoliczności.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 135, s.24. Notyfikowana jako dokument nr C(2014) 2774.

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE (Dz.U. L 27, s. 1).